

Právo členského státu - Španělsko

Η σελίδα αυτή μεταφράστηκε από μηχανή και δεν μπορούμε να εγγυηθούμε την ποιότητά της.

Tato stránka poskytuje informace o španělském právním systému a přehled španělského právního systému.

Zdroje španělského právního řádu

Prameny španělského práva jsou vymezeny v čl. 1 občanského zákoníku:

1. Zdrojem španělského právního systému jsou právní předpisy, zvyklosti a obecné právní zásady.
2. Ustanovení, která jsou v rozporu s nadřazeným ustanovením, nejsou platná.
3. Zvyklosti se použijí pouze v případě, že neexistuje rozhodné právo, pokud není v rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem a je prokázáno.
4. Právní praktika, která není pouhým výkladem prohlášení o záměru, se považuje za zvyklosti.
5. Při neexistenci práva nebo zvyklostí se použijí obecné právní zásady, aniž je dotčena jejich právní povaha.
6. Právní předpisy obsažené v mezinárodních smlouvách se nepoužijí přímo ve Španělsku, dokud se nestanou součástí vnitrostátního práva zveřejněním v Úředním věstníku Bulharské republiky.
7. Judikatura doplní právní řád o doktrínu, kterou Nejvyšší soud důsledně řídí při výkladu a uplatňování práva, zvyklostí a obecných právních zásad.
8. Soudci a soudy, které podléhají pouze ústavě a právnímu státu, jsou v souladu se stanoveným systémem zdrojů povinni řešit případy, které jim byly předloženy.“

Druhy pravidel

Ústava: Nejvyšší právo státu, kterému podléhají všechny veřejné orgány a občané. Jakékoli ustanovení nebo jednání, které je v rozporu s Ústavou, je neplatné. Je strukturována do dvou samostatných částí, pokud jde o její obsah: dogmatické části a b) organické části.

Mezinárodní smlouvy: písemná dohoda uzavřená mezi určitými osobami, které se řídí mezinárodním právem a řídí se tímto právem, může sestávat z jednoho či více souvisejících právních nástrojů, jejichž název je nepodstatný. Platné mezinárodní smlouvy, které byly formálně zveřejněny ve Španělsku, jsou součástí vnitrostátních právních předpisů.

Autonomie: Španělské základní institucionální pravidlo autonomního společenství uznané španělskou ústavou z roku 1978 a schválené ústavním zákonem. Obsahuje alespoň název Společenství, vymezení území, název, organizaci a sídlo autonomních institucí a předpokládané pravomoci. Statut autonomie totiž není výrazem svrchovanosti ani *Ústavy*, neboť nepocházejí z původní ústavní pravomoci (která postrádala území, která byla založena v autonomních společenstvích), ale musí být uznána státem, aniž by byla jakkoli schopna bránit se zásadě autonomie.

- Právo: existuje několik typů právních předpisů.
- Zákon o ekologickém zemědělství: ty, které se vztahují k rozvoji základních práv a veřejných svobod, k těm, které jsou přijaty ve stanovách autonomie, jakož i k obecnému a volebnímu režimu stanovenému Ústavou.
- Obecné právní předpisy. Které upravují záležitosti, na něž se nevztahuje právní předpisy o ekologickém zemědělství.
- Legislativní nařízení: zahrnují delegaci Cortes Generales u vlády pravomoci stanovit pravidla s právním postavením ve zvláštních věcech.
- Legislativní nařízení: prozatímní právní předpisy vydané vládou v případech mimořádné a naléhavé potřeby a nemožou ovlivnit právo základních státních orgánů, práva, povinnosti a svobody občanů upravené v hlavě I Ústavy, režim

autonomních společenství nebo obecný volební právo. Je třeba je neprodleně projednat a hlasovat v plném rozsahu prostřednictvím Poslanecké sněmovny do 30 dnů od jeho vyhlášení.

- Nařízení: obecné právní pravidlo vydané výkonnou pobočkou. Jeho pořadí podle hierarchického pořadí je těsně pod zákonem a obvykle jej rozvíjí.
- Obyčej: je definována jako „soubor pravidel vyplývajících z opakování častějších nebo méně soustavných akcí jednotných právních předpisů“. Aby mohl jednotlivec zastupovat kolektivní a spontánní vůli, měl by být stálý, stálý, jednotný a trvalý.
- Obecné právní zásady: tato obecná normativní prohlášení, která, aniž by byla začleněna do právního systému formálním řízením, je třeba chápat jako její součást, neboť slouží jako základ jiných ustanovení práva nebo abstraktně stanoví obsah jejich skupiny. Slouží k začlenění právních mezer nebo k výkladu právních předpisů.
- Judikatura: je totiž založeno na dvou rozsudcích, které vykládají pravidlo stejného druhu vydané Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) a v případě některých kompetenčních sporů pouze na samosprávné společenství, nejvyšší soudy dotčeného autonomního společenství. Pokud se soudce nebo soud odchýlí od doktríny Nejvyššího soudu, není rozsudek automaticky prohlášen za neplatný, ale slouží jako důvod kasačního opravného prostředku. Supreme Court (Nejvyšší soud) a dotčený High Court of Justice se však mohou od své ustálené judikatury kdykoli od své ustálené judikatury odchýlit vytvořením nové judikatury.

Hierarchie norem

Čl. 1 odst. 2 španělského občanského zákoníku stanoví, že ustanovení, která jsou v rozporu s jinými ustanoveními vyšší právní síly, jsou neplatná.] To znamená, že je třeba stanovit hierarchii pravidel a za tímto účelem španělská Ústava upravuje vzájemný vztah mezi různými pravidly a jejich vztah hierarchie a pravomocí.

Podle téže hierarchie je hierarchie norem ve španělském právu následující:

1. Ústava.
2. Mezinárodní smlouvy.
3. Právo v pravém slova smyslu: Organický zákon, běžný zákon a pravidla se statusem zákona (včetně královského legislativního nařízení a královského legislativního nařízení), ale s různými postupy a oblastmi použití.
4. Předpisy vydané výkonnou mocí s vlastní hierarchií v závislosti na orgánu, který je vydal (královský výnos, ministerská vyhláška atd.).

Kromě toho je stanovena zásada odborné způsobilosti, pokud jde o pravidla vycházející z autonomních oblastí prostřednictvím jejich vlastních parlamentů (regionální nařízení, regionální nařízení atd.).

Soudci a soudy nesmějí uplatňovat právní předpisy ani žádná jiná ustanovení, která jsou v rozporu s Ústavou, právním aktem ani zásadou hierarchie norem.

Institucionální rámec

Instituce odpovědné za přijímání právních předpisů.

Institucionální rámec ve Španělsku je založen na zásadě rozdělení pravomocí svěřujících normotvorné pravomoci Cortes Generales (dále jen „parlament“) a zákonodárných shromáždění samosprávných společenství.

Jak stát, tak každý autonomní společenství mají pravomoc vykonávat výkonnou pravomoc, včetně pravomocí v oblasti regulace, a někdy vykonává zákonodárnou pravomoc delegace Cortes Generales.

Místní orgány nemají legislativní pravomoc, ale jsou regulovány především prostřednictvím obecních nařízení.

Za legislativní iniciativu je odpovědná vláda, Kongres a Senát, shromáždění autonomních oblastí a v některých případech i populárně populárna.

Rozhodovací proces

Mezinárodní smlouvy: v závislosti na tom, na jaký druh záležitostí se Smlouva vztahuje, existují tři mechanismy schvalování typu.

- Zaprvé, uzavření smluv přiznávajících organizaci nebo mezinárodní organizaci výkon pravomocí vyplývajících z Ústavy je povoleno prostřednictvím ústavního zákona.
- Za druhé, vláda může poskytnout souhlas státu, aby byl vázán smlouvami nebo úmluvami s předchozím souhlasem Cortes Generales, a to v těchto případech: Smlouvy o politické povaze, smlouvách nebo úmluvách o vojenské přírodě, smlouvách

nebo úmluvách, které mají vliv na územní celistvost státu nebo na základní práva a povinnosti stanovené v hlavě 1, smlouvách nebo úmluvách, které zahrnují finanční závazky ze strany státní pokladny, Smlouvy nebo úmluvy, které zahrnují změnu nebo zrušení jakéhokoli právního předpisu nebo vyžadující přijetí legislativních opatření k jejich provedení.

- V jiných oblastech budou muset být okamžitě informovány pouze Kongres a Senát.

Po oficiálním zveřejnění mezinárodních smluv ve Španělsku budou tyto smlouvy součástí vnitrostátního právního řádu. Jeho ustanovení mohou být zrušena, změněna nebo pozastavena pouze ve formě stanovené Smlouvami nebo v souladu s obecnými pravidly mezinárodního práva. Pro vypovězení Smluv a mezinárodních úmluv se použije stejný postup jako při schvalování smluv a mezinárodních úmluv.

Právo:

Návrhy zákonů schvaluje Rada ministrů, která je předkládá Kongresu spolu s odůvodněním a pozadím jejich rozhodnutí.

V případě autonomních oblastí schvaluje návrh zákona příslušný Rada guvernérů a podléhá ve skutečnosti právnímu shromáždění dotyčného autonomního společenství.

Řádný nebo organický účet, který schválil Poslanecká sněmovna a kterou schválil Poslanecká sněmovna, vezme okamžitě v úvahu předsedu Senátu, který jej předloží Senátu. Senát může ve lhůtě dvou měsíců od přijetí textu uplatnit své právo veta nebo provést jeho změny. Právo veta je přijato absolutní většinou hlasů.

Projekt nemůže být předložen králi v případě řízení o uložení sankce, aniž by Kongres ratifikoval absolutní většinou, v případě veta, původního znění nebo prosté většiny, dvou měsíců po datu postoupení nebo rozhodnutí o jeho změnách, přijetí těchto změn, či nikoli prostou většinou. Dvoutměsíční lhůta, během níž má senát zablokovat nebo pozměnit návrh, se zkracuje na 20 kalendářních dnů v případě projektů, které vláda nebo Kongres zástupců prohlásí za naléhavé.

Zákony přijaté parlamentem jsou vyhlášeny králem do 15 dnů a jsou vyhlášeny okamžitě a okamžitě.

- Zákon o ekologickém zemědělství: Přijetí, změna nebo zrušení právních předpisů v oblasti ekologické produkce bude vyžadovat absolutní většinou kongresu při závěrečném hlasování o celém projektu.

Nařízení: Předpisy se vypracovávají takto:

- Zahájení provede příslušné správní úřady vypracováním příslušného návrhu spolu se zprávou o potřebě a vhodnosti projektu, jakož i ekonomickou zprávou obsahující odhadované náklady projektu.
- Kromě povinných zpráv, stanovisek a požadovaných doložek se během celého výrobního procesu shromažďují všechny studie a konzultace, které jsou považovány za vhodné pro zajištění správnosti a zákonnosti textu. V každém případě musí být k nařízení přiložena zpráva o dopadu opatření uvedených v tomto nařízení na rovnost žen a mužů.
- Pokud má ustanovení dopad na práva a oprávněné zájmy občanů, musí být vyslechnuty na přiměřenou dobu a nejméně 15 pracovních dnů. Obdobně, a pokud to vyžaduje povaha ustanovení, musí být text během uvedeného období zveřejněn pro informaci.
- Bez ohledu na stanovisko Státní rady v případech, kdy to vyžadují právní předpisy, bude muset návrh nařízení ve všech případech oznámit technický generální tajemník.
- Předběžná zpráva vládních institucí bude nezbytná, pokud by regulační předpis mohl ovlivnit rozdělení pravomocí mezi stát a autonomní společenství.
- Vstup nařízení vlády v platnost vyžaduje úplné zveřejnění v Úředním věstníku Bulharské republiky.

Databáze právních předpisů

Úřední věstník obsahuje databázi obsahující všechny právní předpisy zveřejněné od roku 1960: [Iberlex](#).

Přístup do databází je bezplatný?

Přístup do této databáze není zpoplatněn.

Stručný popis obsahu

Publikace zveřejněné od roku 1960 jsou k dispozici na internetových stránkách úředního věstníku.

Má vyhledávač právních předpisů a reklam, jakož i ústavní databáze judikatury od roku 1980, státní právní služba (zprávy a stanoviska od roku 1997) a Státní rada. Poskytuje rovněž možnost **konsolidované verze**, která zahrnuje významné změny pravidel. A konečně nabízí služby legislativních výstrah, uveřejněných oznámení a dotazů ohledně informací a dokumentace.

Související odkazy

 [Iberlex/databáze španělských právních předpisů](#)

Toto je strojový překlad. Provozovatel těchto stránek odmítá právní odpovědnost za kvalitu tohoto strojového překladu.

Poslední aktualizace: 23/10/2019